

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/206/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812204724
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812204724.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne I. R., nar. X.XX.XXXX, bývajúcej v P., Č. XXXX/XXX, právne zastúpenej B. L. R., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v P., I. Č. X, proti žalovaným v 1.rade C. L., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v P., Č. XX, v 2.rade B.L. L., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v P., Č. XX, o zaplatenie 8.000,- eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 28. mája 2012, č.k. 4C 79/2012-9 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 28. mája 2012, č.k. 4C 79/2012-9 zastavil konanie, v ktorom žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť jej spoločne a nerozdielne 8.000,-eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 1.4.2012 do zaplatenia a aby jej uložil povinnosť vydať žalovaným nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. územia P., rodinný dom č. súp. XXXX na parc.č. XXX, parcely registra „C“ č. XXX - zastavané plochy a nádvoria s výmerou XXX m² a číslo XXX - záhrady s výmerou XXX m².

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa už v žalobe uviedla, že totožnú žalobu podala už skôr, ale na pojednávanie dňa 26.11.2011 žalovaní prejavili vôľu vyriešiť tento spor mimosúdne do konca marca 2012, z ktorého dôvodu sa rozhodla predchádzajúcu žalobu vziať späť.

Zo spisu tamojšieho súdu sp.zn. 10C 155/2011 súd prvého stupňa zistil, že 28.10.2011 bola podaná žalobkyňou totožná žaloba ako vo veci 4C 79/2012. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.11.2011. Na tomto pojednávaní boli prítomní všetci účastníci, pričom v zápisnici je uvedené, že žalobkyňa netrvá na žalobe, žiada konanie zastaviť. Ďalej zo zápisnice vyplýva, že po vyhlásení uznesenia bolo dané poučenie o opravnom prostriedku a prítomní účastníci uviedli, že s uznesením súhlasia a vzdávajú sa práva podať proti nemu odvolanie a nežiadajú si písomné vyhotovenie tohto uznesenia.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 83, § 103, § 104, § 168 ods. 1, 2 a § 202 ods. ods. 3, 4 O.s.p. a uviedol, že písomné vyhotovenie uznesenia sa doručuje účastníkom konania vždy, ak je proti uzneseniu prípustné odvolanie. Ďalej súd poukázal na ust. § 40 ods. 1, 2 O.s.p. a uviedol, že napriek tomu, že zákon podpis prítomných účastníkov na zápisnici z pojednávania predpokladá jedine, ak bol uzavretý súdny zmier, z ustálenej súdnej praxe vyplýva zásada, aby zápisnicu podpísali aj prítomní účastníci konania v prípadoch, ak aj voči súdu urobili buď dispozičný procesný úkon, alebo úkon s hmotnoprávnou

relevanciou, teda aj späťvzatie návrhu, vzdanie sa práva podať odvolanie a pod.. Podpisy účastníkov však na zápisnici zo 16.11.2011 chýbajú. Uznesenie o zastavení konania je treba vždy vyhotoviť, odôvodniť a doručiť, pretože konanie sa ním končí a je preto proti nemu odvolanie prípustné (§ 168 ods. 2 O.s.p.). Súd zistil, že konanie pod sp.zn. 10C 155/2011 sa týka tých istých účastníkov konania a toho istého predmetu konania. Uznesenie o zastavení konania však nebolo súdom vyhotovené a doručené účastníkom, čím bol porušený zákon, teda konanie 10C 155/2011 doteraz nebolo právoplatne skončené. Nič na tom nemení skutočnosť, že po vyhlásení uznesenia na pojednávaní sa účastníci vzdali práva podať proti nemu odvolanie. Vzdáním sa práva podať odvolanie sa nemení charakter uznesenia (nemení sa na uznesenie podľa § 202 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu súd prvého stupňa konanie vo veci pod sp.zn. 4C 79/2012 zastavil pre prekážku začatého konania (litispendencie).

Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že podľa jeho názoru sa súd prvého stupňa mylí, pokiaľ nepovažuje rozhodnutie svojho iného senátu za súladné so zákonom. Zastáva totiž názor, že súd v konaní 10C 155/2011 právoplatne rozhodol o zastavení konania, a to aj napriek tomu, že rozhodnutie nebolo vyhotovené písomne. Nakoľko v uvedenom konaní súd vyhlásil svoje zastavujúce uznesenie, voči ktorému sa účastníci vzdali práva odvolania, ako aj práva na vyhotovenie rozhodnutia v písomnej forme, uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Poukazuje na ust. § 168 ods. 1, 2 O.s.p., v zmysle ktorého uznesenie vyhlasuje (čiže nie stále doručuje!) predseda senátu alebo samosudca prítomným účastníkom s tým, že uznesenie súdu doručí účastníkom len vtedy, ak je proti nemu prípustné odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť. V danom prípade nebol daný žiaden dôvod na to, aby súd aplikoval ods. 2 ust. § 168 O.s.p., pretože voči tomuto uzneseniu nebolo prípustné odvolanie, nebolo to potrebné ani pre vedenie konania a rovnako sa týmto uznesením účastníkom neukladala žiadna povinnosť. Pokiaľ súd prvého stupňa konštatuje porušenie zákona, žalobkyňa uvádza, že podľa jej názoru súd v tomto konaní nebol oprávnený skúmať zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní a už vôbec nie vysloviť v tomto smere akýkoľvek názor. Zároveň spochybňuje správnosť názoru súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého voči každému zastavujúcemu uzneseniu je prípustné odvolanie, keďže ním končí konanie, práve naopak si myslí, že v žiadnom prípade nemôže byť prípustné odvolanie proti rozhodnutiu, voči ktorému sa účastníci vzdali práva odvolania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala žalobkyňa v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Po preskúmaní uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 83 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Ustanovenie vyjadruje prekážku súdneho konania (litispendencia), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania alebo rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Nejde o totožnosť veci a prekážka litispencie nie je daná, ak chýba čo len jeden znak totožnosti veci.

Ako už bolo vyššie uvedené, totožnosť vecí, ako predpoklad vzniku prekážky litispencie, je daná pri zhode predmetu konania, ktoré nie sú právoplatne skončené, základu uplatneného nároku a identitou účastníkov konania. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorým je petit zdôvodnený.

Žalobkyňa v návrhoch na začatie konania vedených na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10C 155/2011 a 4C 79/2012 vyvodzovala základ ňou uplatneného práva z tých istých skutkových tvrdení a domáhala sa toho istého (jediného) výroku, ale skoršie konanie bolo zastavené pre späťvzatie návrhu,

pričom právoplatnosť uznesenia o zastavení konania vyhláseného v konaní pod sp. zn. 10C 155/2011 na pojednávaní konanom 16. novembra 2011 je vyznačená priamo v predmetnej zápisnici o pojednávaní.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že predchádzajúce konanie na tamojšom súde pod sp. zn. 10C 155/2011 nebolo skončené právoplatne, nakoľko uznesenie o zastavení konania pre späťvzatie nebolo vyhotovené v písomnej forme a nebolo doručené účastníkom, pričom účastníci nepodpísali zápisnicu o pojednávaní, na ktorom žalobkyňa vzala svoju žalobu späť a na ktorom sa súčasne účastníci vzdali práva podať odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania pre späťvzatie a nežiadali jeho písomné vyhotovenie.

Zápisnica o pojednávaní je v zmysle § 134 O.s.p. verejnou listinou vydanou súdom, ktorá potvrdzuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, až do doby, kým nie je preukázaný opak (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 61/199, publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 63/1999).

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že chyby v inom konaní na súde prvého stupňa, vrátane chýb v zápisnici o pojednávaní a pri vyhotovení písomného rozhodnutia, nie je oprávnený posudzovať, prípadne naprávať, iný sudca toho istého okresného súdu, ale súd odvolací, ak účastníci napadnú rozhodnutie odvolaním. Inak je povinný vychádzať zo zápisníc o pojednávaní a z rozhodnutia o veci v dotknutom konaní.

Na rozdiel od rozsudku zákon neukladá súdu povinnosť doručiť účastníkom každé uznesenie (§ 168 ods. 2 O.s.p.). Takúto povinnosť má iba vtedy, ak je - okrem iného - proti uzneseniu prípustné odvolanie (§ 201 a nasl. O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 207 O.s.p. vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Z predmetnej zápisnice o pojednávaní v konaní pod sp. zn. 10C 155/2011 jednoznačne vyplýva, že účastníci sa po vyhlásení uznesenia vzdali práva podať odvolanie. Tým nastali účinky predpokladané ustanovením § 207 ods. 1 O.s.p.. Vzdanie sa odvolania má za následok, že účastník už nemôže podať odvolanie. Procesný úkon, ktorým sa účastník vzdal práva odvolania, je úkonom neodvolateľným. Vzdanie sa odvolania má za následok, že účastník sa stáva osobou, ktorá nie je oprávnená podať odvolanie (nemení sa teda charakter uznesenia tak, aby proti nemu nebolo prípustné odvolanie, ako inak správne konštatoval súd prvého stupňa). Avšak, ak by účastník napriek tomu odvolanie podal, odvolací súd by takéto odvolanie musel odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.. Z procesného hľadiska je síce pravdou, že odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 O.s.p.) by odvolací súd odmietol podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ale faktický dôsledok v konaní je taký istý, ako v prípade zastavenia konania pre podanie odvolania neoprávnenou osobou (a s ohľadom na neodvolateľnosť tohto úkonu účastníka) podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., t.j. odmietnutie odvolania, dôsledkom čoho by uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť.

Pre úplnosť, a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd dodáva, že účelom súdneho konania nie je prepiaty formalizmus, ale rozhodnutie o nároku žalobcu, a tým aj nastolenie spravodlivosti a právnej istoty vo vzťahu účastníkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, s poukazaním na citované zákonné ustanovenia, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.